

§ 6. 1. Z drugiej części funduszu premiowego, o której mowa w § 3 pkt 2, inwestor przeznaczają do 50% kwoty tego funduszu na premie dla robotników i pracowników inżynierjno-technicznych wykonujących z ramienia przedsiębiorstwa-generalnego dostawcy lub przedsiębiorstwa-dostawcy montaż i rozruch technologiczny obiektu przemysłowego, kompletnych linii technologicznych lub zespołu maszyn i urządzeń, uruchomionych i oddanych do eksploatacji w terminie lub przed terminem określonym w obowiązującym harmonogramie budowy. Zasady wypłacania premii i zakres pracowników, którym premia ta przysługuje, określają odrębne przepisy.

2. Z tej części funduszu premiowego inwestor może przyznać premie za nadzór techniczny przy montażu dostarczonych maszyn i urządzeń.

3. Pozostałą część kwoty funduszu premiowego, o której mowa w § 3 pkt 2, nie mniej niż 50% tej kwoty, pozostawia się do dyspozycji inwestora, z przeznaczeniem na premie dla pracowników inżynierjno-technicznych uprawnionych do otrzymywania premii z tytułu niniejszej uchwały, którzy swymi wynikami pracy szczególnie przyczynili się do bezusterkowej i bezawaryjnej pracy maszyn i urządzeń w okresie gwarancyjnym. Kwotę tej części funduszu premiowego uruchamia do wypłaty inwestor po okresie gwarancyjnym pracy maszyn i urządzeń.

§ 7. W ramach otrzymanej od inwestora kwoty funduszu premiowego wysokość premii indywidualnej dla pracowników dyrekcji przedsiębiorstw-dostawców ustalają dyrektorzy zjednoczeń nadzorujących te przedsiębiorstwa, a dla pozostałych pracowników, uprawnionych do otrzymania premii w tych przedsiębiorstwach, dyrektorzy przedsiębiorstw w porozumieniu z radą zakładową.

§ 8. Wypłaty premii dokonywane na podstawie przepisów niniejszej uchwały nie obciążają indywidualnych limi-

tów określonych w uchwale nr 218 Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1968 r. w sprawie nagród i premii wypłacanych poza planem funduszu płac oraz ze środków nie objętych funduszem płac w gospodarce społecznej i nie wchodzą do podstawy obliczenia wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy oraz wymiaru rent i emerytur.

§ 9. Kwoty nie wypłaconych premii na skutek niewykonania zadań określonych w uchwale inwestor przekazuje do budżetu Państwa.

§ 10. 1. Przepisy niniejszej uchwały mają zastosowanie do inwestycji kontynuowanych i nowo rozpoczynanych od 1 stycznia 1970 r. Dla inwestycji rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1970 r. i kontynuowanych inwestorzy zweryfikują i ustalą do dnia 30 września 1969 r. nowe terminy i warunki dostaw maszyn i urządzeń dla poszczególnych obiektów, określając równocześnie wysokość funduszu premiowego stosownie do przepisów niniejszej uchwały, z uwzględnieniem przepisu § 23 uchwały nr 129 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 244).

2. Fundusz premiowy dla inwestycji kontynuowanych za terminowe dostawy maszyn i urządzeń przypadające do realizacji po dniu 1 stycznia 1970 r., ich montaż i rozruch technologiczny będzie mógł być wypłacony, po spełnieniu warunków określonych w zweryfikowanych umowach zawartych z inwestorem, z kwot ujętych w zbiorczych zestawieniach kosztów na wydatki nie przewidziane na podstawie upoważnienia ministrów nadzorujących przedsiębiorstwa-inwestorów.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

303

UCHWAŁA Nr 159 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstw produkcyjnych delegowanych do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń poza przedsiębiorstwem macierzystym.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownicy przedsiębiorstw produkujących maszyny i urządzenia dla potrzeb inwestycji branżowych planu centralnego, do których mają zastosowanie przepisy uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1969 r. w sprawie dodatkowego premiowania niektórych robotników i pracowników inżynierjno-technicznych przedsiębiorstw produkujących i dostarczających maszyny i urządzenia za terminową ich dostawę, montaż i rozruch technologiczny (Monitor Polski Nr 37, poz. 302) — delegowani do prac związanych z montażem i rozruchem technologicznym dostarczonych maszyn i urządzeń, jeżeli nie mają możliwości codziennego powrotu do stałego miejsca zamieszkania, otrzymują w okresie wykonywania tych prac wynagrodzenie składające się z:

- 1) płacy podstawowej wynikającej z osobistego zaszeregowania w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin pracowanych przy montażu i rozruchu maszyn i urządzeń;
- 2) pozostałych składników wynagrodzenia uzyskiwanego w macierzystym przedsiębiorstwie w wysokości przeciętnej

z okresu ostatnich trzech miesięcy przed delegowaniem, obliczonego jak za urlop wypoczynkowy, bez wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i wartości deputatów, w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin pracowanych przy montażu lub rozruchu maszyn i urządzeń.

§ 2. Składniki wynagrodzenia, o których mowa w § 1 pkt 2, stanowią premię. Premia ta powinna być wypłacana w pełnej wysokości w razie dotrzymania terminu zakończenia montażu lub rozruchu określonego obowiązującym harmonogramem i odpowiednio obniżona w razie niedotrzymania terminu.

§ 3. 1. W razie wykonania prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń:

- 1) w terminie ustalonym w harmonogramie — przysługuje dodatkowa premia w wysokości do 15% wynagrodzenia określonego w § 1, z uwzględnieniem przepisu § 4,
- 2) przed terminem ustalonym w harmonogramie — wysokość premii, o której mowa w pkt 1, może być podwyższona do 25% wynagrodzenia określonego w § 1 w zależności od stopnia skrócenia ustalonego terminu.

2. Ramowe zasady wypłacania dodatkowej premii, o której mowa w ust. 1, ustalają zainteresowani ministrowie.

§ 4. Wynagrodzenie za prace wykonywane w godzinach nadliczbowych, ustalonych w harmonogramie, oblicza się na ogólnych zasadach. Wynagrodzenia tego nie wlicza się do podstawy obliczenia dodatkowej premii określonej w § 3 ust. 1.

§ 5. Pracownik o nie normowanym czasie pracy, któremu zlecono dodatkowy nadzór nad montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń na II lub III zmianie, może otrzymać dodatkową premię w wysokości do 15% wynagrodzenia określonego w § 1 pod warunkiem, że pracownik ten wykonywał dodatkowy nadzór na II lub III zmianie przez okres co najmniej 6 dni w danym miesiącu.

§ 6. 1. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, 2 i 5, wypłaca się z osobowego funduszu plac przedsiębiorstw.

2. Dodatkowe premie, o których mowa w § 3, wypłaca się z kwot przyznanych przez inwestora w trybie i na zasadach określonych w uchwale nr 158 Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1969 r. w sprawie dodatkowego premiowania niektórych robotników i pracowników inżynierjno-technicznych przedsiębiorstw produkujących i dostarczających ma-

szyny i urządzenia za terminową ich dostawę, montaż i rozruch technologiczny.

§ 7. Pracownicy delegowani do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń otrzymują zwrot kosztów podróży oraz diety według ogólnie obowiązujących zasad.

§ 8. Pracownikowi delegowanemu do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń przysługują poza wynagrodzeniem określonym niniejszą uchwałą świadczenia przewidziane układem zbiorowym pracy.

§ 9. Traci moc uchwała nr 300 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 października 1968 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstw produkcyjnych podległych Ministrom Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Maszynowego delegowanych do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń poza przedsiębiorstwem macierzystym.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

304

ZARZĄDZENIE Nr 80 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 1969 r.

o zakresie działania Komitetu Drobnej Wytwórczości z tytułu koordynacji międzyresortowej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Komitet Drobnej Wytwórczości organizuje i koordynuje działalność wytwórczą i usługową drobnej wytwórczości, a w szczególności: państwowego przemysłu terenowego, spółdzielczości pracy, rzemieślniczej spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu, organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą, rzemiosła indywidualnego oraz innych nie uspołecznionych drobnych wytwórców.

2. Zadania i środki dla Komitetu Drobnej Wytwórczości, określone zbiorczo w narodowym planie gospodarczym, dzielone są przez Komitet Drobnej Wytwórczości i odpowiednio wyodrębniane na poszczególne organizacje drobnej wytwórczości objęte planem centralnym i terenowym.

§ 2. Komitet Drobnej Wytwórczości sprawuje funkcje koordynacji międzyresortowej w stosunku do resortów i instytucji centralnych prowadzących działalność w dziedzinach:

1) usług dla ludności, koordynowanych dotychczas stosownie do uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259) przez Komitet Drobnej Wytwórczości, Ministerstwo Gospodarki Komunalnej i Ministerstwo Komunikacji, oraz tych usług dla jednostek gospodarki uspołecznionej, które w przeważającej mierze wykonywane są w sieci usług dla ludności; Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala wykaz usług wymagających koordynacji międzyresortowej, obejmujący w szczególności usługi polegające na naprawie artykułów trwałego użytku, usługi stacji obsługi pojazdów mechanicznych, usługi remontowo-budowlane i inne;

- 2) produkcji wyrobów lub grup wyrobów, w których drobna wytwórczość jest głównym producentem w skali krajowej, zgodnie z odrębnymi przepisami oraz porozumieniami zawartymi pomiędzy Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości a zainteresowanymi ministrami;
- 3) produkcji i usług zastrzeżonych dla zatrudnienia inwalidów;
- 4) pracy nakładczej oraz ustalania wytycznych i przepisów w zakresie organizowania i wykonywania tej pracy;
- 5) działalności gospodarczej organizacji społecznych, nadzorowanych przez odpowiednie resorty;
- 6) polityki dotyczącej działalności rzemiosła, przemysłu prywatnego, przemysłu domowego i ludowego oraz usług nierzemieślniczych.

§ 3. Zadaniem Komitetu Drobnej Wytwórczości jest koordynowanie działalności drobnej wytwórczości oraz działalności innych resortów w powiązaniu z terenowymi zadaniami aktywizacji gospodarczej w celu zaspokajania zapotrzebowania ludności i jednostek gospodarki uspołecznionej na usługi i wyroby określone w § 2 oraz zapewnienie zgodnej z interesem gospodarki narodowej działalności rzemiosła i innych nie uspołecznionych drobnych wytwórców.

§ 4. W ramach koordynacji międzyresortowej oprócz funkcji wymienionych w § 4 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) Komitet Drobnej Wytwórczości:

- 1) programuje perspektywicznie oraz bilansuje zadania i środki niezbędne do zapewnienia rozwoju dziedzin działalności, określonych w § 2, zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej,
- 2) zgłasza wnioski co do zapewnienia w planach właściwych resortów środków niezbędnych do realizacji zadań objętych koordynacją międzyresortową,